

1. LIČNI PODACI

	a. IME I PREZIME Adela Dobrić
	b. ADRESA
	c. TELEFON
	d. E-MAIL ADRESA adeladobric@gmail.com
	e. ZVANJE Magistar odgojnih nauka

2. RADNO MJESTO

a. Naziv ustanove:	JU Obdanište Travnik
b. Adresa:	Travnik, Vezirska 2
c. Telefon:	030 511 126; 030 511-237
d. Posao koji obavljate:	Odgajateljica
e. Razred ili uzrast djece sa kojom radite:	Predškolska grupa (5-6 godina)
f. Godine staža:	22 godine

3. MOJA PEDAGOŠKA UVJERENJA

Sve stvari u život se vrednuju prema namjerama. Moja čvrsta namjera je da djecu pripremam za uspjeh jer svako dijete može uspjeti. A uspjeh nam osigurava sreću. Duško Radović je u svojim stihovima rekao da „...Ima jedna mudrost stara i za sreću treba dara. Srećan čovek sreću stvara!“ Sa ove tačke gledišta ni sama nisam sigurna da li sam napravila lutku za sebe ili djecu, samo znam da sam sretna što sam uspjela u namjeri da ostavim trajni pečat na sve nas koji radimo u odgoju i obrazovanju. Kao savremena odgajateljica radim svoj posao tako da znanje i sposobnosti koje imam budu na usluzi drugima. Za mene je veoma važno maloj djeci obezbijediti djetinstvo kakvo zaslužuju. Recept je veoma jednostavan; samo trebamo živjeti svoju profesionalnu opredjeljenost cijelim bićem, dvadeset četiri sata sedam dana u sedmici i uspjeh ćemo u svim svojim namjerama.

4. INOVATIVNA PRAKSA

NASLOV/NAZIV:	ADELLININO LUTKALIŠTE
KRATAK OPIS PRAKSE (do 200 riječi - jedan paragraf):	Moja inovativna praksa je počela početkom aprila 2018. godine i trajat će do kraja januara 2019. godine. U periodu od 10 mjeseci lutka Adellina će provesti 34 vikenda u gostima: 32 vikenda kod djece i 2 vikenda kod odgajateljica. Lutka Adellina je zvanično prva bosanskohercegovačka lutka koju sam napravila od tkanine, visoka je jedan metar, teška 700 grama i

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2018.

	<p>sastoji se od 50 dijelova. Svakog petka lutka Adellina „piše“ pismo nekom djetetu iz grupe. U pismu piše šta bi mogli zajedno raditi preko vikenda. Ovom prethodi usmeni dogovor sa roditeljima i o njemu djeca ne znaju ništa kako bi iznenađenje za dijete bilo veće. Uz lutku ide i Dnevnik u koji će roditelji upisati svoje utiske i zanimljive detalje druženja. Ponedjeljkom se lutka vraća u vrtić gdje zajedno čitamo Dnevnik i razgovaramo o svemu što se desilo tokom protekla tri dana. Razgledaju se i fotografije. Djeca upotpunjavaju napisane događaje u Dnevniku pričajući o svojim emocijama počevši od „osvajanja“ Adelline, preko zanimljivih doživljaja, pa sve do rastanka. Također, potičem ih da postavljaju pitanja jedni drugima, upoređuju svoje priče, povezuju ih i zaključuju. Na kraju, popunjene dnevnike, (vjerovatno će biti dva) roditelji i djeca će imati priliku pogledati kod svojih kuća ili na radionici u vrtiću.</p>
<p>KATEGORIJA (Molim Vas da označite odgovarajuću kategoriju)</p>	<p>Kategorija 1 - odgajatelji/ce u predškolskom odgoju i obrazovanju</p>

DETALJAN OPIS:

POLAZIŠTA (*Šta je prethodilo opisanoj praksi; kako je i zašto došlo do primjene opisane prakse?*)

Kada sam dizajnirala lutku od tkanine nisam ni slutila koliko će ona zaokupiti moje misli, osjećanja, vrijeme... i da ću to uspjeti prenijeti na djecu i njihove roditelje. Lutka Adellina je nastala u mojim mislima mnogo ranije nego što je nastala u stvarnom svijetu, a to se dogodilo početkom 2016. godine. Kako bih je postavila na prijestolje koje lutke u dječijem svijetu zaslužuju, zatražila sam i dobila sertifikat od Instituta za intelektualno vlasništvo BiH za dizajn i Žig (ime). Tako je Adellina postala prva zvanična brendirana lutka i igračka uopće u Bosni i Hercegovini. Interesovanje za lutkom je sve više raslo. Pored ostalih, djeca iz vrtića i grupe u kojoj radim su se već igrala sa lutkom Adellinom kod svojih kuća. To su bile uglavnom djevojčice.

Zatim se rodila nova ideja: dovesti lutku u vrtić i grupu u kojoj radim, podijeliti sa djecom svoju ideju i maštu, pokazati im da se, iako sam odrasla, još uvijek volim igrati sa lutkama. Promišljala sam o tome kako jednu lutku podijeliti na 30-ak djece, a da je svako od njih ima dovoljno. Promišljala sam kako da igra sa lutkom ostane vječna uspomena na jedan divan period zajedništva, drugarstva, djetinstva, igre i da nikada jedni druge ne zaboravimo. Plan je bio sljedeći: Adellina će biti sa svakim članom grupe nekoliko dana, to će se se zabilježiti riječju i fotografijom u Dnevnik. Tako ćemo se međusobno upoznati jer će svako od nas podijeliti dio svoje intime sa ostalim članovima grupe. Roditelji će biti uključeni u život vrtića, a ja ću uspjeti izgraditi još bolje partnerske odnose sa porodicama i učvrstiti temelje međusobnog poštivanja i povjerenja.

CILJ I ŽELJENI ISHODI (*Sa kakvim ciljem ste realizovali navedenu praksu; šta ste željeli postići?*)

Inovativnom praksom želim dati potporu dječijem razvoju, poticati motivaciju za igru sa lutkama jednako i kod djevojčica i kod dječaka, te osigurati aktivno sudjelovanje svakog djeteta i njegove porodice u zajedničkim aktivnostima. Zatim, osigurati da se utvrđena pravila ponašanja dosljedno primjenjuju kada je u pitanju odnos prema lutki, tj. briga da ostane čitava i čista kako bi je i druga djeca mogla upotrijebiti. Pred djecu je stavljena zadaća da postanu odgovorni za svoje odluke i ponašanja. Komunikacija sa roditeljima je veoma značajna okosnica ove inovativne prakse.

Inovativnom praksom želim unaprijediti svoj profesionalni razvoj, dokumentovati svoj rad, preispitati svoje jake strane i strane koje trebam unaprijediti, te steći osjećaj kompetentnosti i uspješnosti u poslu koji

NAGRADA ZA
INOVATIVNE
NASTAVNIKE

obavljam. Također, veoma mi je važno da promovišem svoj vrtić, grad Travnik, zanimanje, predškolski odgoj i obrazovanje uopće.

DETALJAN OPIS REALIZACIJE (*Opis postupaka i koraka u realizaciji. U tekstu naznačite naziv i broj priloga koji se odnosi na taj segment/fazu realizacije.*)

Iz mnoštva lutki koje sam napravila odabrala sam da baš ovu (prilog 1) donesem u svoju grupu, predstavim djeci i najavim koje sve aktivnosti slijede u narednom periodu. Tog trenutka sam dobila toliko pitanja izgovorenih u isto vrijeme sa oduševljenjem: odakle mi lutka, kako sam je napravila, kada sam naučila šiti, kako sam sve to „namislila“, ko je mene učio praviti lutke... i zaključaka/izjava: baš je lijepa, mogu li je uzeti, imala bih je kod sebe, kako je mekana, može raditi ovo i ovo, ja bih joj dao svoje igračke, i ja bih pravila lutke sa tobom... Djeci sam objasnila da će lutka Adellina svakog petka odabrati jedno dijete iz naše grupe sa kojim želi provesti vikend, a ko će to biti možemo saznati kada pročitamo na koga je naslovila pismo. Nabavila sam veliku kutiju (prilog 2) u kojoj će djeca nositi lutku svojoj kući. U kutiji će se naći još i Dnevnik u koji će djeca sa svojim roditeljima zabilježiti njima zanimljive detalje. Kako bi Dnevnik bio zanimljiv i privlačan, odlučila sam da to bude tvrdoukoričeni i spiralno uvezani rokovnik koji sam dobila na seminarima u organizaciji Step by Step-a (prilog 3).

U uvodnom dijelu Dnevnika nalazi se pismo koje je upućeno porodici (prilog 4). To je isto pismo koje će Adellina „napisati i uručiti“ djetetu kod koga će provesti dane vikenda. Sadržaj pisma približava roditeljima moje namjere, šta želim postići kod njihove djece i njih samih u igri i druženju sa lutkom. Predložila sam nekoliko ideja, usmjerila roditeljsku pažnju na posmatranje djeteta u odnosima sa lutkom, najavila dužinu perioda boravka lutke u porodici, te naznačila da će sve što zabilježe (napisano i fotografisano) biti podijeljeno sa ostalom djecom u grupi. Posebnu pažnju sam posvetila roditeljima dječaka kada sam objasnila da dječak neće izgubiti svoju muškost igrajući se sa lutkama. Baš suprotno, razvit će sve poželjene osobine jedne ličnosti. Na kraju pisma podsjetila sam roditelje da je mašta nešto što krasi djetinstvo i odraslu dob jednako, razloge nastanka lutke Adellina i da je ona moj način da pokažem kako volim svoje profesionalno opedjeljenje, svoj grad Travnik i domovinu Bosnu i Hercegovinu. Tu se nalaze moje dvije fotografije, *nekad i sad* (prilog 5), imena djece iz grupe koja će učestvovati u ovom projektu (djeca su sama ili uz moju pomoć pisala svoje ime (prilog 6), zatim zajednička fotografija u uredu direktorice kao znak podrške našim aktivnostima i zahvalnica za doniranu lutku Ustanovi (prilog 7) i dr.

Početak sedmice usmeno razgovaram sa roditeljima (nemam neki precizan radoslijed po kojem biram porodicu domaćina) o tome da li su slobodni, voljni ugoseliti Adellinu i sa njom provesti vrijeme baš onako kako inače provode dane vikenda. Objasnjavam da će krajem sedmice (petak) iz vrtića povesti svojoj kući „dvoje djece“ jer je lutka u našem slučaju djetetova prijateljica. I da ovaj naš dogovor ostane tajna kako bi za dijete iznenađenje bilo veće. Fotografije koje naprave šalju meni. Izrađujem ih kako bih izbjegla izlaganje roditelja dodatnim troškovima.

Svakog petka *Dijete dana* vadi iz kutije Dnevnik, a u njemu je pismo za novog/u Adellininog/u prijatelja/u. Na omotu pisma je velikim štampanim slovima napisano ime djeteta koje zajedno čitamo (prilog 8). Dijete, „osvajač Adelline“, kako to onu zovu, oboji krugove u pismu bojama krugova našeg Dnevnika (prilog 9). Svi se raduju zbog njega i čestitaju mu.

Vikend je završio i u ponedjeljak svi željno očekuju kada će ono dijete koje se družilo sa lutkom doći u vrtić i ispričati o „čarobnom“ ili „nestvarnom“ vikendu, kako su ga mnogi roditelji nazvali, postavljati pitanje i iskazati svoje nade riječima: „Koga li će Adellina odabrati sljedeći put?“ ili „Jeo sam grašak, možda baš mene odabere!“ ili „Kad ću ja nositi Adellinu kući?, a onda slijedi brzi i prilično glasni odgovor grupe djece: „To niko ne zna, samo Adellina!“ Obično na jutarnjem sastanku (a ponekad u nekom drugom dijelu dana, zavisno od planiranih aktivnosti) dijete koje je vratilo lutku i napisani Dnevnik sjeda na „autorsku stolicu“, uzma lutku, a ja uzimam Dnevnik i počinjem čitati ono što su roditelji napisali. Pravim česte stanke, gotovo nakon svake rečenice ili dvije i dijete dodatno objašnjava napisano. Druga djeca postavljaju pitanja i tako razgovaraju kao na nekoj press konferenciji (prilog 10). Fotografije izradim isti ili sljedeći dan, zavisno kada ih dobijem. Obično bude mnogo fotografija, ali biram one koje se referišu na sadržaj priče iz Dnevnika. Tako da i naredni dan

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2018.

uzimamo Dnevnik (svi smo na okupu), lijepimo fotografije i dijete se sa oduševljenjem prisjeća doživljenih detalja. I naravno, Dnevnik se svaki put lista od početka do kraja i svi gledaju svoje i fotografije svojih drugara i prepričavaju već ispričano sa velikim uživanjem (Prilog_video 1 i 2).

Ponekad lutka Adellina učestvuje i u aktivnostima u vrtiću po dječijem ili mom prijedlogu. Vodimo je u obilazak Travnika vozićem „ Čirom“ (prilog 11), na generalnu probu završne svečanosti (prilog 12), u šetnji (prilog 13), izradi plakata (prilog 14), za vrijeme doručka (prilog 15), u lutkarskoj predstavi (prilog 16) ili naprosto u igri (prilog 17 i 18). Tokom cijele godine proslavljaju se rođendani u grupi. Tako smo odlučili proslaviti Adellinin rođendan (prilog 19). Pored ostalog, djeca su računala koliko su starija od lutke, a ona ima samo dvije godine. Isčekujući „čarobni petak“ djeca mnogo komuniciraju, predviđaju, zaključuju, broje koliko još porodica treba posjetiti, šta će raditi sa lutkom kada se svi izdredaju, prave planove šta nakon ovog projekta, a ja ih osluškujem, (što će vjerovatno biti nastavak inovativne prakse ADELLININO LUTKALIŠTE II).

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI *(Koje ste rezultate postigli? Kako to znate i čime možete potkrijepiti?)*

Iako je lutka Adellina bila predstavljena na mnogo načina putem različitih medija njena prava vrijednost se pokazala tek u vrtiću i grupi djece sa kojom radim svaki dan. Djeci sam donijela dio sebe, dio svog života i sa njima podijelila vrijednosti koje živim. To je bila poruka da je radost stvaranja potpuna samo onda kada je dijeliš sa drugima. Bilo je dana kada djeca ostale lutke nisu ni gledala, niti se igrala sa njima. Uz našu lutku Adellinu se to promijenilo. Sve lutke u grupnoj sobi su postale zanimljivije.

Inovativna praksa se pokazala kao odlična strategija za partnerstvo sa porodicom. Na kraju svakog napisanog teksta roditelji su napisali svoja osjećanja, riječi zahvale i pohvale za odličnu ideju (prilog 20). I oni su uživali u učestvovanju, a kako je vrijeme odmicalo, sve češće svoje zabilješke u Dnevnik su počinjali riječima: „Napokon je Adellina došla u našu porodicu...“

Na moju veliku radost u toku realizacije inovativne prakse naišla sam na podršku roditelja koji imaju dječaka. Priželjkivala sam je i ostvarila je, ali u isto vrijeme pomalo se i pribojavala reakcija tradicionalnih shvatanja odgoja muške djece. Dječaci su je rado nosili po gradu, na treninge, u park, rođendane, posjete porodici itd. Javno su se igrali sa lutkom kao ravnopravnom partnericom ili bilo kojom drugaricom.

Povjerenje roditelja u moje kompetencije se potvrdilo, povećalo, vjerovali su mi više, što je pomoglo i u mojim drugim nastojanjima da ojačam njihovo roditeljstvo u drugim segmentima.

Dodatni komentari i sugestije drugim nastavnicima koji bi željeli implementirati vašu ideju

Moju inovativnu praksu nije teško uraditi u bilo kojem vrtiću i sa bilo kojim uzrastom djece. Imala sam sreću da to bude lutka Adellina, lutka privlačnog i interesantnog izgleda i veličine. Praksa se jednostavno može uraditi sa bilo kojom drugom igračkom, a da bi bila djelotvornija, uvjerljivija, bilo bi dobro da sama odgajateljica dizajnira zanimljivu igračku.

PRILOZI

Molimo vas da vaši prilozi sadrže samo neophodne materijale koji su potrebni kako bi ilustrovali vašu praksu ili kako bi omogućili drugim nastavnicima da je primjene. Maksimalan broj fotografija koje šaljete u prilogima je 20, a broj videozapisa je 2.

Vaše priloge dostavite zajedno sa prijavom na mail adresu boris@coi-stepbystep.ba

Molimo vas da priloge imenujete tako da postoji jasna poveznica sa praksom koju aplicirate:

Vaše ime_broj priloga (BorisČović_prilog01)

NAGRADA ZA
INOVATIVNE
NASTAVNIKE

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2018.

NAGRADA ZA
INOVATIVNE
NASTAVNIKE